

[Lone Dybkjær.]

Jeg er ikke i tvivl om, at handelsministeren mener, at den måde, han har fremsat lovforslaget om eneretsbevillingen på, er den rigtige form. Ellers havde han vel næppe gjort det. Det, jeg ligesom spurgte handelsministeren om, var, om han kunne tænke sig at overveje, om man kunne finde en anden form. Når jeg sagde det, er det, fordi jeg synes, at lovkomplekset bliver ganske kompliceret. Først vedtager vi en ellov — hvis den altså bliver vedtaget, hvad den vel gør — så giver vi på et eller andet tidspunkt en eneretsbevilling, men i tilknytning til noget andet. Så vedtager vi en procedurelov om atomanlæg. Så tager vi noget omkring en folketingsbeslutning om placering af et atomanlæg, og endelig vedtager vi en ikraftsættelsesdato.

Det er ikke nogen særlig simpel ting. Det, jeg egentlig godt ville nå frem til, hvis vi virkelig skal have noget ud af vores oplysningskampagne, hvis vi virkelig skal lette arbejdet i forbindelse med denne oplysningskampagne, er, om vi ikke kan gøre disse ting på en lidt simplere måde, sådan at vi nøjes med én, to eller tre love i stedet for fire-fem stykker.

Jeg synes, ligesom andre har givet udtryk for det her, at det er vigtigt, at vi giver ordentlig tid til oplysningskampagnen, men det er også vigtigt, at vi herfra tilrettelægger det sådan, at man nogenlunde kan forklare, hvad det er, der foregår.

Jeg er i øvrigt enig i, at en af de måder, man kan få en virkelig diskussion i gang på, er, at vi samtidig med energioplysningskampagnen behandler lovforslagene her i folketinget, så det kan jeg tilslutte mig.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Meget, meget kort, fordi der jo da ikke er megen grund til, at vi prøver at tale os fra hinanden her i salen, når vi med sikkerhed ved, at vi vil gøre os al mulig umage for at tale os sammen i det energipolitiske udvalg. Jeg ser meget gerne en energipolitisk debat her i folketinget på grundlag af en energipolitisk redegørelse, men jeg har forstået den aftale, jeg og min forgænger havde med det energipolitiske udvalg, således, at den redegørelse, der var under forberedelse, skulle tilgå energipolitisk udvalg. Jeg har ikke behov for andet og mere end at opfylde

denne forpligtelse. Hvis energipolitisk udvalg derefter måtte være enig og ønsker, at vi kommer videre også her i salen, så kan jeg kun være interesseret i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om atomanlæg m. v.

(Lovforslag nr. 174. Fremsat 20/3 75).

Formanden:

Sammen med denne sag behandles den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om meddelelse af tilladelse til opførelse af et atomkraftværk [af Ninn-Hansen m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLIII. Fremsat 3/4 75).

Forslagene sattes til forhandling.

Formanden:

Undervisningsministeren har ordet.

Nå, undervisningsministeren ønsker ikke ordet nu. Jeg tvinger aldrig nogen til at tage ordet.

Erik Holst (S):

Tak, højtærede formand, jeg kommer frivilligt.

Må jeg starte med at sige, at der jo allerede i offentligheden har været en del debat om forslag til lov om atomanlæg m. v. Der er nogle, der har ment, at dermed ville man tage stilling til at indføre atomkraft i Danmark, og andre har ment — det har nu nok været de få — at hermed var vi i gang med en procedurelov. Det sidste er det rigtige.